

N:o 149.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 maj 1905.

— — — — — Andra Kammaren — — — — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående brobyggnad öfver Lule älf vid Trångforsen.

(Statsutskottets utlåtande N:o 62 och memorial N:o 89.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen den 3 februari 1905 aflåten proposition (N:o 45) har Eders Kungl. Maj:t, under återopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva, att, till anläggning af en landsvägsbro öfver Lule älf vid Trångforsen i enlighet med en af öfversten m. m. O. J. F. Wijubladh därför upprättad plan, anslag måtte utöfver det belopp, 22,980 kronor, hvarmed de väghållningsskyldige i Öfver Luleå och Edefors socknars väghållningsdistrikt förpliktats till ändamålet bidraga, kunna från af Riksdagen till understödjande af brobyggnader och, företrädesvis mindre, hamnbyggnader samt upprensning af åar och farleder beviljade medel anvisas utan iakttagande af de för denna fonds anlåtande i allmänhet stadgade villkor.

Af utredningen i ärendet framgår, att de väghållningsskyldige i Öfver Luleå och Edefors socknars väghållningsdistrikt genom Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i Norbottens län utslag den 15 oktober 1903 förpliktats dels att bidraga till ifrågavarande brobyggnad med ett belopp af 22,980 kronor — motsvarande en tredjedel af den beräknade kostnaden

för brobyggnadens utförande på ett med hänsyn till den vanliga landsvägstrafiken tillfredsställande sätt — dels att mot åtnjutande af sedvanligt statsanslag bygga nödiga tillfartsvägar till bron enligt därtill uppgjort förslag och dels att för framtiden underhålla såväl brobyggnaden som de därtill ledande tillfartsvägarna. Om än den förmån, som tillförsäkrats de väghållningsskyldige därigenom, att de berättigats att såsom stöd för landsvägsbron använda de för den invid liggande järnvägsbron uppförda bropelarne, skulle kunna gifva anledning till den fordran, att de väghållningsskyldiges kontanta bidrag till brobyggnaden blefve förhöjdt, har likväl Riksdagen — särskildt med hänsyn därtill att de väghållningsskyldige åtagit sig att för all framtid underhålla brobyggnaden, oaktadt denna med afseende å dess belägenhet i närheten af försvarsverken vid Boden är afsedd att utföras i större dimensioner än för de väghållningsskyldige varit behöfligt — ansett sig icke böra ifrågasätta några ökade förpliktelser för de väghållningsskyldige.

Riksdagen får alltså anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition blifvit af Riksdagen bifallen.

Stockholm den 16 maj 1905.

Med undersätlig vördnad.